

Kto môže byť spasený? Mt 25, 31-40

Aj vy ste si niekedy kládli, či kladiete takéto otázky: „Ako Boh pracuje na spasení každého človeka? Akým spôsobom Boh oslovuje a zachraňuje ľudí na miestach, kde sa nedostali žiadni misionári, kde nikdy nedorazil jediný výťah Biblie, ani stránka Božieho Slova?“
Netušíme akého množstva ľudí vo svete sa týkajú tieto otázky...

Zopár štatistických odhadov na malé zamyslenie.

Od stvorenia sveta žilo a zomrelo na našej planéte podľa odhadov zhruba 90 - 100 mld ľudí, dnes nás je cca 7 mld (k 22.2.2014 - 7 148 758 755).

Ešte na začiatku nášho letopočtu sa odhaduje počet obyvateľov iba na 250 mil. Napr. len súčasná Brazília má 193 mil. obyvateľov. Adventistov je vo svete asi 18 miliónov, kresťanov celkovo 1,7 mld. – každý kresťan získa ďalších štyroch ľudí pre večnosť a niet na svete neviery :-) Vieme však aká je realita.

Ako sa v živote ľudí, kt. neprišli počas stáročí do styku s Bibliou, s evanjeliom môže naplniť:

„Kto uverí (a pokrstí sa) bude spasený, kto neuverí bude zatratený?“ Ako sa u nich naplní podmienka spasenia Ján 3,3: „Ak sa niekto nenarodí znova, nemôže uzrieť kráľovstvo Božie“? Ján 3,16: „Boh dal svojho Syna, aby mal život večný každý, kto verí v Neho.“

Môže byť medzi spravodlivými v nebi niekto, kto neprežije evanjelium vo svojom živote? Môže byť medzi spasenými v nebi niekto, kto v prvých chvíľach nebude tušiť kde sa vlastne ocitol?

Potešil ma pred nedávnym email od mne blízkeho mladého človeka.... V jednej z otázok sa ma nepriamo spýtal: Je možné žiť morálny život bez Boha, bez poznania Boha?

Napísal mi aj tieto riadky:

[Zatiaľ som dospel k myšlienke, že: v zásade sa dá morálne žiť aj bez Boha (budhisti napríklad). Ide o to, že ak chcem konať dobré a morálne veci (resp. morálny pokorný život s rešpektom voči ľuďom a empatiou), tak ich chcem konať na základe svojho rozhodnutia, na základe faktu, že sú sami o sebe dobré (paralela na prípad, keď sa spýtali Dostojevského, čo by robil keby zistil zrazu, že na 100% Boh neexistuje, tak jeho odpoveď bola: „žil by som úplne rovnako ďalej, lebo lepší spôsob asi nie je). Nechcem dobré veci robiť na základe strachu z večného utrpenia, alebo na základe motivácie, že mi bude dobre na "nebeskom gauči".]

Bolo pre mňa radosťou odpovedať na tento príliv myšlienok.

A tak po hľadaní odpovedí vzniklo aj toto uvažovanie, aj keď je celé viac posunuté z otázky morálneho života k otázke spasenia, večného života.

Zrejme ste si Bibliu všimli, že Pán Ježiš bol niekedy prekvapený. Viete nad čím? Nad vierou pohanov. Napr. o veliteľovi rímskej stotiny (kt. prišiel za Ježišom, aby mu uzdravil sluhu, Pán povedal: „Ani v Izraeli nenašiel som takú veľkú vieru“ (Mt, 8,10). Alebo napr. Ježiš hovorí, že bolo mnoho vdov v Izraeli za čias Eliáša, ale ani k jednej z nich nebol poslaný Eliáš, len do Sarepty Sidonskej, k vdove, ktorá nepatrila k vyvolenému národu, avšak zrejme žila podľa svetla, ktoré dostala (Luk 4,26). Takýchto „stotníkov“ a „vdov“ mal Boh zrejme po celom svete vždy, a pokiaľ by mali príležitosť, prijali by Krista do svojho života. Ježiš sa divil viere pohanov, aby sme si ich tiež všimli a aby sme sa divili menej, keď v nebi budú ľudia, ktorí Ježiša nepoznali tak, ako ho poznáme my, alebo o ňom ani nikdy nepočuli....

Čítajme spolu teraz **Mt 25, 31-40**. Sledujte text a uvažujte o kom je tu reč.

Rezonuje tu udalosť druhého príchodu Pána Ježiša v sláve ako Kráľa s anjelmi a súd - odplata podľa skutkov. (Podobne: Mt 16,27 Zj 22,12- príchod a odplata podľa skutkov.)

O kom tu ešte čítame? O spasených - spravodlivých, zatratených a o nejakých „najmenších bratoch“. Ježiš hovorí v obraze o rozdelení ľudí na 2 skupiny, po ľavicu postavil ako Pastier

kozlov – zatratených, a po pravici ovce – spasených. Kto sú tí spravodliví spasení? Tí, ktorí slúžili druhým. Ale kto sú to konkrétne v tomto texte?

Je pravdou, že zo symboliky svätynovej služby vieme identifikovať, že kozly po ľavici majú povahu kozla pre Azázela - Satana. Nie je čas o tom hovoriť viac (pozri 3 Moj. 16 kap). Ovce symbolizujú Božie deti, majú povahu obetovaného Baránka Ježiša.

Ale môžu byť tými ovcami v čítanom texte hlavne slúžiaci kresťania, napr. ADRÁCI? Členovia zboru ZV? Nie. Prečo? Oni predsa poznajú tento text, a nedivili by sa slovám Pána Ježiša: „Podťte požehnaní môjho Otca,... Lebo bol som hladný, a dali Ste mi jesť, smädný, a dali ste mi piť“atď. A nepýtali by sa: Pane, a kedy sme ťa videli hladného, smädného... a pomohli sme Ti?“ No, možno by sme tie ovce mohli vzťahnuť na SZ veriach, alebo tých kresťanov, ktorí nečítali Bibliu, alebo zabudli, že pomohli ľuďom v núdzi☺.

Avšak tento text primárne hovorí o iných spasených. Každopádne sa jedná o ľudí, ktorí ani netušili, že keď slúžili iným a prejavili im milosrdenstvo, slúžili vlastne zároveň Bohu! Inak by sa nepýtali: „kedy sme Ti Pane pomohli, kedy sme Ťa prijali?“ Sú na súde veľmi prekvapení...

Všimnite si, Ježiš na tomto súde ľuďom nevykladá, čo všetko pre nich vykonal On. **Tu hovorí o tom, čo títo spasení vykonali pre Neho... pre Jeho učeníkov, pre Jeho bratov.** Čítali sme **Mt 25,40:** „Čokoľvek Ste urobili jednému z týchto mojich menších bratov, mne ste urobili“ **Spravodliví a požehnaní sú na súde tí, ktorí poslúžili Ježišovým nasledovníkom a preto prijímajú odplatu večného života.**

TV

V Knihe Túžba vekov [str.446/447, amric orig: str.638] sa dočítate:

„Možno, že tí, ktorých Kristus na súde pochváli, vedeli o teológii málo, ale žili podľa jeho zásad. Pod vplyvom Božieho Ducha boli požehnaním pre svojich blízkych. Aj medzi pohanmi sa nájdu ľudia láskaví. Skôr ako počuli slová života, spriatelili sa s misionármi a slúžili im aj s nasadením vlastného života. **Mnohí pohania uctievali Boha bez toho, že by o tom vedeli.** Ani tí nezahynú. **Aj keď písaný Boží zákon nepoznajú, počuli jeho hlas v prírode a robili to, čo zákon požaduje. Ich skutky sú dôkazom, že Duch Svätý sa dotkol ich srdca a že sa stali Božími deťmi.**

Akí prekvapení a potešení budú tí najmenší medzi národmi a pohanmi, keď im Spasiteľ povie: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto najmenších bratov, mne ste urobili.“

(na doplnenie vysvetlenia práce Pána Ježiša skrze Ducha Svätého v knihe Cesta ku Kristovi str. 19 posledný pdstavec.)

Túto citovanú pasáž by sme mohli spojiť s textom: čítajme **Rim 2, 13-16.**

Ježiš svojim učeníkom povedal: „Kto vás prijíma, mňa prijíma, a kto mňa prijíma, prijíma Toho, ktorý ma poslal.“ **Mt 10,40**

V súvislosti s týmto poznaním si môžeme trochu poopraviť aj teológiu Božieho odpustenia, milosti a spasenia, a určitý pocit exclusivity členov cirkvi☺. Odpustenie zväčša chápeme ako prostriedok nápravy vzájomného vzťahu, ako výsledok obojstrannej komunikácie, ktorá je aj podmienkou vstupu do neba. Avšak, kedy u týchto spasených došlo k vedomej komunikácii s Bohom a k prosbám o milosť a odpustenie, keď pravého Boha nepoznali? Kedy vyznávali Bohu svoje hriechy? „Iba“ v rovine medziľudskej môžeme u nich s určitosťou predpokladať, že žili život lásky a odpúšťania svojim blízkym.

Nie, títo spravodliví po pravici nie sú svätci od prírody. Aj na nich sa vzťahuje pravda, že „Niet spravodlivého, niet ani jedného“ **Rim 3,10 a Rim 3,23:** „Všetci totiž zhrešili a nemajú slávy Božej“. Aj oni sú spasení vďaka obeti Pána Ježiša na Golgote, o ktorej nevedeli nič, alebo len málo. Keby však mali možnosť zvolali by spolu so stotníkom pri kríži: „Naozaj, Syn Boží bol

tento“ . (Mt 27, 54) Oni sa nejakým spôsobom skrze Ducha Svätého narodili, stali súcimi pre nebo. Oni tiež hľadali, túžili, prosili, aj keď nepoznali správneho adresáta, a dostali mnoho z požehnania z **Mat 7,7 -11**. Duch Svätý ich viedol v živote a oni poslúchali Jeho tichý hlas. Milovali blížneho ako seba samého.

Nežili v súlade s Božim morálnym zákonom *lásky* sami zo seba, bez Boha. Zákon lásky vložil do ich svedomia Boh a oni ho poslúchali a rozhodovali sa pre dobré. „Dvere“ plného poznania a požehnania sa im však dokorán otvoria až príchodom Syna Božieho v sláve.

Ak budú spasení ľudia, kt. nemajú, nemali plné poznanie, tak tu zaznieva otázka, k čomu je potom potrebné mať plné poznanie, a aké miesto má Biblia v Božom pláne spasenia? Načo je potrebná evanjelizácia vo svete?

Boh skrze svoje deti, a anjelov, koná veľké dielo na zemi pre záchranu hynúcich... Potreba niest evanjelium nie je znížená tým, že budú spasení aj ľudia bez plného poznania Boha. **Rim 10,17**: „Teda viera je z počúvania a počúvanie skrze slovo Kristovo“. Tí kt. dostali skrze toto slovo plňšie poznanie majú prednosť svojim životom ukázať pred celým vesmírom vernosť Bohu vo všetkom čo prijali...aby Ho tak oslávili, a aby sa potvrdilo, že všetko čo Boh tvorí je dobré a Satanove naopak. Majú navyše možnosť prežiť spokojný a plnohodnotný život. Je jedno či v prvej línii ako misionári, mučeníci, alebo v kruhu rodiny. Ruka v ruke s plným poznaním však ide aj zodpovednosť. Ježiš povedal: „Komu bolo mnoho dané, od toho sa bude mnoho pohľadávať“ **Luk 12,48**. „O čo prísnejšie budeme súdení my...“ **Jak 3,1**.

Možno stretnete aj dnes človeka, (ktorého, ako sa povie, by Ste mohli aj na chlieb natrieť....poznáte takých? ☺), ktorý vám trebárs ponúkne pohár vody, nezištnú pomoc (ktorej by ste sa možno ani od brata a sestry nedočkali☺), prijíme vás s láskou. Možno aj u vás doma taký žije? Možno aj jemu patrí Ježišov sľub, že ho neminie odplata... Mt 10,40.42

V dnes čítaných textoch vnímam Božie uistenie, že On skrze Duch Svätého pracuje na srdciach miliónov ľudí. Slová: „Ježiš je svetlo, ktoré osvecuje každého človeka prichádzajúceho na svet“ **Ján 1,9**, sú hlboko pravdivé. Je to tak ako Ježiš povedal o práci Ducha Svätého Nikodémovi: **Ján 3:8**: „Vietor veje, kam chce; počuješ jeho hlas, ale nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide. Tak je to s každým, kto sa narodil z Ducha.“

Boh aj nás zároveň pozýva k spolupráci na záchrane hynúcich. Želá si, aby sme v našich blízkych, priateľoch, kolegoch, spolužiakoch hľadali Jeho dielo, ktoré v nich koná, často nebadane...

Pán Ježiš chce s nami spolupracovať, lebo Jeho vôľou je, aby sme žili nesebecký život, rovnako ako spasení z Mt 25,31-40. Byť Jeho ovcou a stáť na súde po Jeho pravici môžeš len skrze Jeho lásku a milosrdenstvo k iným ľuďom!

Amen